

kunne blive enige om, og måske ændre nogle af de præmisser, der er i forhold til Verdensbanken og den måde, den formulerer sin politik på i forhold til verdens allerfattigste lande. Vil hr. Jann Sjursen ikke gerne deltage i sådan et fornuftigt, udviklende arbejde?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes selvfølgelig også, det er interessant, at man inden for eurosamarbejdet begynder at diskutere en fælles politik, f.eks. i forhold til Verdensbanken, og det er da nyt, også i forhold til det grundlag, som vi havde en folkeafstemning på for bare 2.000 år siden, men ... sagde jeg for 2.000 år siden? Ja, jeg kunne nok se, at der var et eller andet galt. Det med Jesu Kristi fødsel, ja, det optager os meget, det skal siges, men bortset fra det så lad os holde os til euroen og afstemningen i 2000.

For mig er det afgørende, at vi også tager bestik af, at befolkningen dér gav sin mening til kende, og at konsekvensen af den folkeafstemning også må have lov til at virke i det, som jeg tror, statsministeren i givet fald vil kalde en rum tid, lige præcis på dét forbeholdsområde, fordi det altså ikke er ret lang tid siden, vi har haft en afstemning.

Kl. 15.35

Vi havde faktisk en grundig debat i 2000 omkring euroen. Jeg tror, at muligheden for at få en grundig og seriøs debat ikke mindst om forsvarsforbeholdet, som trænger sig på, og hvor vi fra Kristeligt Folkepartis side faktisk er nået til den afklaring, at vi ønsker det ophævet, fordrer, at vi har det afstemningstema alene foran os, så vi ikke får et mudret forløb, hvor vi måske stemmer om det hele på én gang.

Det skal så være det sidste spørgsmål, hvis jeg får lov til det af formanden, til hr. Henrik Dam Kristensen og Socialdemokratiet: Hvordan forestiller Socialdemokratiet sig, at folkeafstemninger skal foretages? Skal man kunne sætte ét kryds, sådan at man ophæver eller fastholder alle forbeholdene på én gang? Hvad forestiller man sig?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

For det første vil jeg godt gøre det meget klart, at Venstre bestemt ikke elsker forbeholdene eller undtagelserne. Vi har tværtimod nærmest det modsatte synspunkt.

Jeg har lidt svært ved at følge hr. Henrik Dam Kristensen i øjeblikket. Lad os nu forsøge at angribe sagen lidt mere praktisk. Hr. Henrik Dam Kristensen redegjorde allerede i sin tale for, at vi er godt i gang med konventarbejdet, og at der er mange politiske emner til drøftelse.

Hvad har hr. Henrik Dam Kristensen tænkt sig? Hvis vi nu skulle have en folkeafstemning, skulle vi så holde den midt i det hele? Altså midt i at man i EU sidder og drøfter alverdens emner, skulle vi så herhjemme sige, nu stopper vi lige maskinen, og så tager vi en folkeafstemning om forbeholdene?

Og et andet spørgsmål til hr. Dam Kristensen: Er det sådan, at nogle af de andre lande under drøftelserne i konventet har nævnt de danske undtagelser, er det noget, der bliver diskuteret, altså er det reelt et problem i den diskussion om Europas fremtid?

Til sidst: Er situationen ikke lige i øjeblikket, at der er lige så mange synspunkter om undtagelser og folkeafstemninger her i salen, som der er partier? Alene af den grund håber jeg da, at statsministeren vil give sig god tid til at tænke sig meget, meget godt om, for det er jo også et dårligt udgangspunkt for en folkeafstemning. Var det ikke bedst, at vi kunne enes om en fornuftig model og så i øvrigt fortsætte det politiske arbejde i EU?

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jo, det er fuldstændig korrekt, som hr. Jann Sjursen siger, at det kun er 2 år siden, vi stemte om euroforbeholdet. Men jeg synes, der er et eller andet mærkeligt ved den måde, hr. Jann Sjursen argumenterer på. Der kommer jo en klar erkendelse her fra talerstolen af, at forsvarsforbeholdet bør vi diskutere. Jeg forstår oven i købet, at Kristeligt Folkeparti kommer med et beslutningsforslag om det.

Det må jo være, fordi der er sket noget, som har gjort, at nu har Kristeligt Folkeparti et andet synspunkt på netop dette område, og jeg mener, at de samme argumenter kan bruges på de øvrige området. Man kan sige, at vi argumentationsmæssigt kan have forskellige indgangsvinkler til det, men det er jo faktisk den samme argumentation, hr. Jann Sjursen bruger, som jeg også benytter mig af. Hr. Jann Sjursen vælger så kun at tage ét af punkterne, mens jeg mener, det er et problem i alle punkterne.

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg gerne sige: Nej, Venstre elsker ikke forbeholdene, men det